

1973 மார்ச் 3] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

திரு. சட்டோபாத்தியாயர் என்ற மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். தங்களின் அனுமதியோடு அதை நான் இங்கே படித்துக் காட்டவிரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தூலை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை, அதனால்தான் நெசவாளர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறியிருப்பதாக தினமணிப் பத்திகையிலே வந்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான நிலைமைகளையெல்லாம் மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது? இதற்கு மாநில-மத்திய அரசு போராட்டத் தைக் காட்டி மிகைப்படுத்தாமல் மக்களுடைய பிரச்சினையாகக் கருதி தீர்வு காணவேண்டுமென்று கூறி அதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைத்து இதை விவாதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே கொண்டு வரப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திலே சேலத்திலே நடைபெற்ற கைது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்திலே உள்ள எல்லாக் கட்சித் தாப்பினரையும் அடிக்கடி அழைத்துப் பேசியிருக்கிறோம். நாட்டு நிலைமையை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். மாநில அரசு மத்திய அரசாங்கத் தினிடத்திலே வலியுறுத்த என்ன என்ன முயற்சிகளை எடுத்திருக்கிறது என்பதைக் கூறியிருக்கிறோம். அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நெசவாளர்கள் பிரச்சினைப்பற்றி அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களையும் அழைத்துப்பேசி அவர்களுடைய ஒத்துழைப்போடுதான் எல்லோரும் அடங்கிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அதன்மூலம் எங்கெங்கே தவறுகள் நடக்கிறதோ, அதற்குப் பரிகாரம் காணலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நிரந்தரமான பரிகாரம் என்றால், ஒவ்வொரு தறியாளருக்கும் ஒரு அடையாள கார்டு கொடுத்து தூல் தேவையைப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதை எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். அதற்கும் அனைத்துக் கட்சி குழு வொன்று அமைக்கப்பட்டது.

சேலத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இப்பொழுது நடைபெறுகிற போராட்டம் எந்த அடிப்படையிலே நடைபெறுகிறது என்பதை நான் விளக்க இப்பொழுது முற்படவில்லை. மற்ற மாவட்டங்களைவிட சேலம் மாவட்டத்திற்கு தனி அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு பல கட்சிக்காரர்களையும் கூட்டிப் பேசி இருக்கிறோம். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைப் பொறுத்த அளவில் அந்தப் போராட்டத் தலைவர்கள் எல்லாம் இந்த மாநில அரசுடைய நடவடிக்கைக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்ற முறையிலே அந்தப் போராட்டத்தைத்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

திரும்பப் பெறவேண்டும். பழி வாங்கவேண்டுமென்று இந்த அரசு எப்பொழுதும் எண்ணியதில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிடுவது நியாயம் என்று கருதுகிறேன். எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கின்ற சிக்கலான நிலைமையை எடுத்துக் கூறி அதற்குக் கவலை தெரிவித்ததை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டினுடைய நெசவாளர்களின் நிலைமை துர்பாக்கியமாக இருக்கிறதே என்பதற்காக இந்த அரசினுடைய சார்பிலே நான் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு இதிலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையைப் பல மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே அறிவித்து இருக்கிறது. முதலாவதாக நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான தூல் அத்தனையும் நியாயமான விலையிலே மாநில அரசே வாங்கி அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் நமக்குத் தரப்படவேண்டும்.

ஆனால், இன்றைக்கிருக்கிற முறை இருக்கிறதே அதையும் நாம் தெளிவாக புரிந்துகொள்ளவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் “வாலன்ட்ரி ஸ்கீம்” என்ற ஒன்றை வைத்திருக்கிறது. அதாவது, ஆலை முதலாளிகள் தானே வலிய வந்து தியாக உள்ளத்தோடு அவர்கள் தூலை கொடுப்பார்கள், அதை வாங்கி நாம் கொடுக்கவேண்டும். இதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் அந்தத் திட்டம். நாம் அதை மறுத்து, இது நடைமுறையிலே ஒத்து வராத ஒரு திட்டமாகும். இதனால் நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்; ஆலை முதலாளிகளை நம்பாதீர்கள். இதை அரசாங்கமே எடுத்து விநியோகிக்க வேண்டும். எனவே, அந்தப் பொறுப்பை மாநில அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற வகையிலே 11—8—1972 ஆம் தேதி நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சருக்கு நம்முடைய கோரிக்கையை வலியுறுத்தி கடிதம் எழுதினார்கள். அதிலே இந்தக் கொள்கையை விளக்கி இப்பொழுது வைத்திருக்கும் வாலன்ட்ரி ஸ்கீம் ஒன்றுக்கும் உதவாத ஸ்கீம், அதனாலே நெசவாளர்களுக்கு எந்தவிதத்திலேயும் பயன் இல்லை என்று எழுதினார்கள்.

நம்முடைய இரண்டாவது கோரிக்கை; காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் நெசவாளர்களுடைய பிரச்சினையை நிரந்தரமாக தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால், இன்னின்ன பணிகள் தான் இந்த நெசவுத் தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்படுகிறது—அதாவது ரிசர்வேஷன் செய்யப்படுகிறது என்றிருக்க வேண்டும். இதிலேயும் தெளிவான ஒரு கொள்கை இருக்கவேண்டும். திரு. ராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்த

1973 மார்ச் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

பொழுது இதிலே ஒரு தீர்மானம் போட்டதற்காக நாம் அவரைப் பாராட்டி யிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு வரையில் மத்திய அரசாங்கம் அதில் திட்ட வட்டமான ஒரு கொள்கையை அறிவிக்கத் தயங்குவதை என்னாலே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சட்டப்படி கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இது, இது இந்தெந்த ரகம் என்று ஒதுக்கினால் ஒழிய இந்தப் பிரச்சினை தீராது. 11—8—1972 ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்திலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சருக்கு இதை வலியுறுத்தி, அரசாங்கம் இதிலே ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்து ஜி.ஓ. பிறப்பித்து அதை அமுலுக்கு கொண்டு வந்துவிடலாம்; அப்பொழுது விசைத் தறியாளர்களும் ஒத்துழைப்புத் தருவார்கள்; ஆலை அதிகாரிகளும் ஒத்துழைப்புத் தருவார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கதந்திரம் கிடைத்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இதைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும், சட்டப்படி இந்த ரிசர்வேஷன் உத்தரவு போட்டாலொழிய இந்தப் பிரச்சினைக்குப் பரிகாரம் கிடைப்பாது என்று அந்தக் கடிதத்திலே விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது 75 சதவிகிதம் மின்சக்தி வெட்டு வந்த காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகியிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே 200 ஆலைகள்—தனியார் துறை, கூட்டுறவுத் துறை (அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற) தாற்பு ஆலைகள், இருக்கின்றன. இத்தனையிலுமிருந்து உற்பத்தி ஆகின்ற நூலை தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்த பிறகு தான் மற்ற்றெங்கும் அனுப்பவேண்டும். இதுதான் தமிழக அரசின் கொள்கை. இதை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதுபற்றி யும் நம்முடைய பிரதம அமைச்சருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது 24—2—1973 லே. மிக அன்மைக் காலத்திலே நம்முடைய பிரதம அமைச் சருக்கு அனுப்பிய கடிதத்திலே இந்த 75 சதவிகித மின் வெட்டு காரணமாக தமிழகத்திலே உற்பத்தி மோசமாக குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே, நமக்குத் தேவையான நூலிலே மிகக் குறைந்த அளவு தான் உற்பத்தி ஆகிறது என்ற காரணத்தினாலே தமிழகத்திலே உற்பத்தி ஆகின்ற அத்தனையையும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கே ஒதுக்க வேண்டும். 20,000 பேல்ஸ் அதாவது பொதிகள் நமக்குத் தேவைப்படுகிறது. மின் வெட்டிற்குப் பின்னாலே தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் எல்லா ஆலைகளிலும் உற்பத்தி ஆகின்ற நூல் 8,000 பேல்ஸ்—பொதிகள். இது எங்களுடைய தேவையிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு கூட இருக்காது. ஆகவே, இந்த 8,000 பேல்களை எங்களுக்கே தரவேண்டும்—இந்த தமிழகத்திலேயுள்ள ஆலைகளிலே உற்பத்தியாகும் இந்த 8,000 பேல்களை

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

நாங்களே எடுத்து தமிழகத்திலேயுள்ள 5 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நாம் எழுதியிருக்கிறோம். இதுவரை அதற்கு பதில் இல்லை.

அதற்குப் பின்னாலே மத்திய அமைச்சரகத்திலே இருக்கிற திரு. சட்டோபாத்தியாயா என்ற அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மாநாடு கூட்டினார்கள். இந்த மாநாட்டிலே இந்தக் கருத்து எடுத்து வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நம்முடைய முதலமைச்சர் எழுதிய கடிதமும் சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கு அவர் ஒரு அறிக்கை தருகிறார். அகில இந்திய அடிப்படையிலே எடுத்துக் கொண்டால் மொத்த பற்றாக்குறை 20 சதவிகிதம் தான். ஆகவே, இதிலே பெரும் குழப்பம் தேவையில்லை என்று எழுத்து மூலமாக அங்கே பேசியிருக்கிறார். உடனே அது எல்லாம் பத்திரிகையிலே 26 ஆம் தேதி வருகிறது. அதைப் பார்த்துவிட்டு, உடனடியாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இதன் அடிப்படையிலே ஒரு கடிதத்தை பிரதம அமைச்சருக்கு 1—3—1973 அன்று எழுதுகிறார்கள். அதிலே அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள், எங்களுக்குத் தேவையான தூலிலே 3 லே ஒரு பங்குதான் உற்பத்தி ஆகின்றது. அதிலே எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டோம் என்று எழுதி இருக்கிறோம். ஆனால், உங்களுடைய அமைச்சர் அவையிலேயுள்ள திரு. சட்டோபாத்தியாயா அவர்கள் அகில இந்திய அளவிலேயே மொத்தமாக 20 சதவிகிதம் தான் பற்றாக்குறை என்று சொல்லியிருக்கிறார். இது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஆகவே, எங்களுக்குத் தேவையான 20,000 பேல்களிலே இங்கு உற்பத்தியாகும் 8,000 பேல்கள் அத்தனையும் தந்து விட்டு மீதி இருக்கும் 12,000 பேல்களையும் உடனடியாக பெருந்தன்மையோடு, அமைச்சர் திரு. சட்டோபாத்தியாயா ஒத்துக் கொண்டிருப்பது போல், ஒப்படைத்துவிடுங்கள் என்று 1—3—1973 அன்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சருக்குக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

இத்தனையும் எழுதியதற்குப் பிறகு வார்த்தை கூட எழுதாத அந்த அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று பாராளுமன்றத்திலே தி.மு. கழக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பிய பொழுது, ஒரு கருத்தை சொல்லி இருக்கிறார். தமிழ் நாட்டின் துரப்பாக்கியம் என்னவென்றால், மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு கருத்தை சொல்லுவார்கள், அது மாநில அரசிற்கு எதிரான கருத்தாக இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ அமைந்து விடுகிறது. அதற்கு இந்தச் சட்ட சபையிலே விளக்கம் கூறுகின்ற வகையிலே அமைந்திருப்பது என்பது தான். இப்படித் தவறான கருத்துக்களை பொறுப்புள்ள அமைச்சர் பதிலளிக்கும்

1973 மார்ச் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

பொழுது சொல்லுவதும், அதை நாம் சுட்டிக்காட்டி விளக்கம் கேட்கும் பொழுது அதற்கு பதில் இல்லாது அமைதி ஆகின்ற சரித்திரமும் தமிழ் நாட்டிலே அடிக்கடி நடக்கிறது.

அந்த நிலைமையிலே திரு. சட்டோபாத்தியாயா ஒரு சரித்திரத்தை புதிதாக இங்கே தொடங்கி இருக்கிறார். அவர் அப்படி பேசினாரா என்பது பற்றி அறிய நான் நாடாளு மன்ற உறுப்பினர்களுடன் தொலை பேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு கேட்டேன். அவர்களும் அவர் அப்படித் தான் பேசினார் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்திற்குத் தேவையான நூலை நாங்கள் ஒதுக்கி விட்டோம். மாநில அரசு தான் அதை எடுத்துக் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாகத் தமிழகத்திலேயுள்ள நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று தெரிவாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசு ஒதுக்குவதும் இல்லை. மாநில அரசு எடுப்பதும் இல்லை. இதை எப்படி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை எனக்கு.

இதிலே நடைபெறுவது என்னவென்றால், டெக்ஸ்டைல் கமிஷனர் என்ற மத்திய அமைச்சரகத்தில் அலுவலர் ஒருவர் பம்பாயிலே இருக்கிறார். அவர் நான் சொன்னேன் பாருங்கள் இந்த காலண்டரி ஸ்கீம் என்று அதன்படி ஒவ்வொரு மாநிலத்திலேயுள்ள நெசவாளர்களுக்கும் நூல் அலாட் செய்கிறார்கள். உடனடியாக நம்முடைய மாநில இயக்குநர் அவர்கள் அதை எல்லா நெசவாளர் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்கும் அலாட் செய்கிறார்கள். இதை ஆலை அதிபர்கள் தியாக உன்னத்தோடு கொடுத்தால் போச்சு, கொடுக்காவிட்டால் கூட மத்திய அமைச்சர் நம்மைத் தான் குறை சொல்லுவார் போல் இருக்கிறது. அதை என்னாலே இப்பொழுது தான் உரை முடிகிறது. அந்த அடிப்படையிலே ஆகஸ்ட் மாதம் நம்முடைய தேவை 1,646 பேல்ஸ், நம்மிடம் உடனடியாக கொடுத்தது 1,183. செப்டம்பர் மாதம் நம்முடைய தேவை 1,300 பேல்ஸ் உடனடியாக கொடுத்தது 1,250 பேல்ஸ். அக்டோபர் மாதம் நம்முடைய தேவை 1,563 பேல்ஸ்; உடனடியாக கொடுத்தது 1,557 பேல்ஸ். நவம்பர் மாதம் நம்முடைய தேவை 1,686 பேல்ஸ்; உடனடியாக கொடுத்தது 1,645 பேல்ஸ். டிசம்பர் மாதம் நம்முடைய தேவை 1,847 பேல்ஸ்; உடனடியாக கொடுத்தது 1,823 பேல்ஸ். ஜனவரி மாதம் நம்முடைய தேவை 1,926 பேல்ஸ்; உடனடியாக கொடுத்தது 1,925 பேல்ஸ். பிப்ரவரி மாதம் நம்முடைய தேவை 1,828 பேல்ஸ். உடனடியாக கொடுத்தது 1,828 பேல்ஸ் நமக்குத் தேவை 20,000 பேல்கள். அவர்கள் கொடுத்திருப்பது பிப்ரவரி மாதத்திலே 1,828 பேல்கள் தான். அதைப்பற்றி உடனடியாக நாம் உத்தரவு போட்டுவிட்டோம்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

ஆனால், அந்தத் தியாக உள்ளத்தோடு அந்த ஆலை அதிபர்கள் ஒப்படைத் தார்களா என்று பார்க்கக் கூடிய, கண்காணிக்கக் கூடிய அதிகாரமும் இந்த ஸ்டேட்மென்டை வைத்த டெல்லி அமைச்சருக்கே இருக்கிறது. அதை அவர் எப்படிச் சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற அலாட்மென்டே 1,828 பேல்ஸ் தான் பிப்ரவரி மாதத்திலே. நமக்குத் தேவை 20,000 பேல்ஸ். ஆகவே, எப்படி இந்த அமைச்சர் அந்த அறிக்கையை வைத்தார் என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ஊக்கத்தோடு இங்கே பேசினார்கள். அவர்கள் விடத்திலே நான் இது பற்றி ஏராளமாக விவாதித்தேன். நான் அவரிடத்திலே ஒன்றைச் சொன்னேன், இது மத்திய மாநில அமைச்சர் போராட்டமாக மாறிவிடக் கூடாது. திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொன்னதுபோல் இன்றைக்கு மத்திய அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் வருவதாகத் தெரிகிறது. நீங்கள் நேரடியாக அவரைச் சந்தியுங்கள். சேலத்திலே இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய நெசவாளர்க் குழுவை அழைத்துச் செல்லுங்கள்; நாங்கள் எல்லாம் திட்டவட்டமாக ஒரு கொள்கையை சொல்லி இருக்கிறோமே, தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்யக் கூடாதா என்று கேளுங்கள். அவர் வேறு ஏதாவது கருத்துச் சொன்னால் என்னை தொலை பேசியிலே அழையுங்கள் நானே வருகிறேன், உட்கார்ந்து பேசுவோம். இது அரசியல் இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற 20 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. அவர்களுடைய குடும்பப் பிரச்சினை என்று சொன்னேன். என் மீது இரக்கம் காட்டுவார் என்று நினைத்தேன் அவர் என் மீது இரக்கம் காட்டவில்லை.

இப்பொழுதும் சொல்லுகிறேன், இதை அரசியல் ஆக்க விரும்பவில்லை நாங்கள். தமிழ் நாட்டிலே இருக்கும் 20 இலட்சம் கைத்தறி நெசவாள குடும்பங்கள் பரிதவிக்கின்ற நிலைமையில் இதைக் கட்சி அரசியலாக ஆக்காதீர்கள். மத்திய அமைச்சர் இடத்திலே அவருக்குள்ள செல்வாக்கு அதிகம். எங்களுடைய செல்வாக்கைப்பார்த்தால் தவறான ஸ்டேட்மென்டாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்த அவதிப்படும் மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க நாம் அனைவரும் சேர்ந்து முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஆகும். இந்த அரசாங்கத்தின் திட்டமாகும்.

உறுப்பினர் திரு. அழகர்சாமி ஒரு கருத்தைச் சொன்னார். அதை நான் விளக்கி இருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்டவர்களிடம். நாம் இப்படி ஒரு கருத்தைச் சொல்லுவதன் மூலமாக, அதாவது கூட்டுறவு ஆலையிலே உற்பத்தி யாகின்ற துலைப் பூராவும் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற ஒரு

1973 மார்ச் 3]

[திரு. செ. மாதவன்]

சந்தேகத்தை கிளப்புவதால் தனியார் துறை ஆலைகளுக்கு மறைமுகமாக நாம் ஆதரவு கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நான் தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன், நம் பணத்தைப்போட்டு நடத்தும் நம்முடைய ஆலைகள் 20-க்குக் குறைவு. ஆனால் தனியார் 200 ஆலைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் சொல்லும் திட்டம், தமிழக நெசவாளர்களுக்குப் போதுமான தூலை 200 ஆலைகளிலிருந்தும் கட்டாயமாக, குறைந்த விலைக்கு, நியாயமான விலைக்கு வாங்க வேண்டுமென்பது கொள்கை. நீங்கள் உங்கள் ஆலைகளுக்கு மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று வாதாடினால் அது தனியார் துறை ஆலைகளுக்குத்தான் சாதகமாகும். அப்படி அவர்கள் நினைத்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலையை உண்டாக்கக்கூடாது.

கூட்டுறவுத் துறை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கார் ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே பல நாட்களுக்கு முன்பே சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் அறிவித்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். இந்த ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அத்தனையையும் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பது வெளியே விற்பதில்லை, ஏற்றுமதி செய்வதில்லை, வெளி மாநிலங்களுக்கு விற்பதில்லை என்று திட்டவாட்டமாக முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த முடிவோடு கூட தனியார் ஆலைகளிலிருந்தும் தூலை வாங்கினால்தான் பரிகாரம் காண முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டால் நடக்குமா என்று பார்த்தால், கூட்டுறவு ஆலைகளிலே, அரசு ஆலைகளிலே, கரண்ட் கட்டிற்கு முன்பு 8,000 பேல்கள்தான். ஆனால் நமக்குத் தேவை 20,000 பேல்கள். ஆகவே, தனியார் துறையில் கட்டாயமாக வாங்கினால்தான் முடியும். கரண்ட் கட்டிற்குப் பிறகு 1,6000 பேல்கள்தான். ஆனால் நமக்குத் தேவை 20,000 பேல்கள். ஆகவே, தமிழக அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு இந்தப் பிரச்சினை வந்ததிலிருந்து ஒவ்வொருநாளும் மத்திய அமைச்சர்களோடு தொடர்பு கொள்ளுகிறது.

நேற்றுக்கூட முதலமைச்சரவர்கள், நான் முன்பு கூறிய அத்தனை கடிதங்களின் நகல்களையும், ஆளுநர் அவர்கள் இன்றையதினம் டெல்லியில் இருப்பதால், அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி, பிரதம அமைச்சருக்கும், சட்டோபாத்யாயா அவர்களுக்கும் எழுதிய கடிதங்களின் நகலை அனுப்பியிருக்கிறோம். அவரையும் சந்தித்து தமிழக நெசவாளர்களின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி நீங்களும் அவர்களிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்திவிட்டு வாருங்கள் என்று முதலமைச்சரவர்கள் ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த

மு.ப.
10-3

[திரு. சே. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

அளவிற்கு இந்த அரசு முயற்சியெடுக்கும்பொழுது இதனை அரசியல் பிரச்சினை யாகக் கருதாமல், போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தலைவர்களின் உண்மையான எண்ணத்தை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்வதால், இருக்கின்ற குறைகளை நாங்கள் உணர்வதால், அரசுக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்து, இதைப் போராட்டத்தில் அல்லாமல் நாம் எடுக்கும் முயற்சிகளிலே, மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பிலே இதற்குப் பரிசாரம் காண வேண்டுமென்று அவர்களை யெல்லாம் இந்த மன்றத் தின்மூலம் கேட்டுக்கொண்டு, இதற்கு மேல் அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிப்பதற்கு எதுவுமில்லை என்ற கருத்தைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் இதிலே அறிவிப்பு கொடுக்கவில்லை, உங்கள் பெயரே இல்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: உதவி சபாநாயகவர்களே, தொழிலமைச்சரவர்கள் அளித்த விளக்கத்திலே என்னுடைய பெயரையும் சேர்த்துச் சொன்னதால் இரண்டொரு விளக்கங்களைக் கொடுக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்றைக்குத் தொழிலமைச்சரிடத்திலே பேசும்பொழுது உறுதியாக ஒன்றைக் கூறினார்கள். கூட்டுறவுத்துறை ஆலைகளும், அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் ஆலைகளும் 50 சதவிகிதம் தான் அளிக்க முடியும், 50 சதவிகிதத்தை 'ஓபன் மார்க்கெட்'யிலே விற்க முடியும், அப்படியில்லையென்றால், எல்லாமே கொடுத்துவிட்டால் இந்தத் தொழிலை முடிவிட வேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். இன்னொன்றையும் கூறினார்கள், மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்ல வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அது சொல்லப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே அமைச்சர்கள் சென்று நிலைமைகளை வற்புறுத்தி இந்தக் கடிதங்களையெல்லாம் அளித்து சொல்லியிருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்லவில்லை என்ற தகவல்தான் வந்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக விநியோகிக்கப்பட்ட நூல்களைப்பற்றிய பட்டியலைக் கூறினார்கள். அந்தப் பட்டியலிலே விநியோகிக்கப்பட்ட முறை தவறு என்று மத்திய கமிஷன், அங்கிருந்து தகவல் வந்து மாற்றியாக வேண்டுமென்று . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் புதிதாகத் தகவல் சொல்ல வேண்டாம். கிளாரிபிகேஷன் வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: அந்த விநியோக முறைகள் சரியில்லை என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது சரியான தகவல் என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஆகவே, புதிதாக மத்திய அரசுடன்

1973 மார்ச் 3]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சேர்ந்து அதிக தூலை வாங்குவதைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. இந்த தூல் வராது என்று, ஏற்கனவே ஒரு மாநாடு கூட்டி, விலையை நிர்ணயித்து, அத்தியாவசியப்பொருள் என்ற முறையில் எடுத்துக்கொள்வது என்ற முறையில் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்திருப்பதைப் பார்த்தேன். அவர்களுடைய அபிவிருத்தி எப்படியிருக்கிறது என்றும், அங்கே தூல் விநியோகிக்கப்படுகிறதே இங்கே உரிமை வேண்டுமென்று சொல்வது, அது ஒரு தேசத்தின் ஒட்டுமொத்தமான கொள்கையாக இருப்பதால் அந்தக் கொள்கையை வகுப்பதிலே ஒருவேளை சிலநாட்கள் தாமதம் ஏற்படலாமே தவிர, இந்தக் காரியத்தில் யாருக்கும் அக்கறையில்லாமல் இல்லை, நிச்சயமாக இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு தூல் வழங்க என்ன வேண்டுமானாலும் விலை கொடுக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று உணர்ந்திருக்கிறோம்.

அமைச்சரவர்கள் இந்தப் போராட்டக்காரர்கள் மீது உள்ள எல்லா நடவடிக்கைகளையும் வரபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, இப்பொழுது இருக்கும் முறையிலேயே விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய இந்தப் போராட்டத் திற்கு முடிவு வைக்க, ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி, இம்மாதிரி நல்ல காரியங்களுக்கு மத்திய அரசின் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற எங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நிச்சயமாக உங்களுக்கு இருக்கும் என்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கத் திற்கு நமது மாநில அரசாங்கத்திலிருந்து யாராவது பிரதிநிதிகள் சென்றார்களா? அவர்கள் இந்த அமைச்சர் சட்டோபாத்தியாயா அவர்களைச் சந்தித்தார்களா? அவர்களோடு நோடியாத் தொடர்பு கொண்டார்களா? நமது தேவையைப்பற்றி விவாதம் நடந்ததா என்பதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே கூட்டுறவு ஆலைகள் பற்றி எல்லாம் புள்ளி விவரங்கள் கூட கொடுத்தேன். அவர்கள் அதைக் கவனித்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இப்பொழுது முடிவெடுத்திருப்பது அத்தனையும் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று. ஆனால் அது மட்டும் போதாது என்று கூறினேன். அதையும் அவர்கள் கவனித்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற மாநாட்டிலே அரசாங்கத்தின் சார்பாக நான் இப்பொழுது சொன்ன தகவல்கள், பிரதம மந்திரிக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் அத்தனையும் சட்டோபாத்தியாயா அவர்களின் பரிசீலனைக்குத் தரப்பட்டது. நாமும் எடுத்துக் கூறினோம். அதற்குப் பிறகுதான் இந்த ஸ்டேட்மென்ட் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் கவலையைத் தருகிறது. அந்தக் கடிதம் சேர்க்கப்பட்ட பிறகு, நமது அரசின் சார்பிலே இத்தனை தகவல்களும் வைக்கப்பட்ட பிறகும் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 26-ஆம் தேதி

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

முதலமைச்சரவர்கள் பட்ஜெட் தயாரித்த காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக முன்கூட்டியே அந்தத் தகவலைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தகவல் சென்றதற்குப் பிறகு இந்தக் கருத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏதோ நூல் விநியோகத்தில் தவறு என்று சுரேந்திரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை என்ன என்று அவர்கள் விளக்கவில்லை. 20,000 பேல்கள் தேவைப்படுகிறது. 1,828 பேல்கள்தான் கொடுக்கிறார்கள். இதிலிருந்து சிக்கல் இயற்கையாக ஏற்படும் என்பதை உணரவேண்டும். 1,828 பேல்களைக் கொடுத்துவிட்டு, விநியோகிப்பதிலே சிக்கல் என்று சொன்னால் விநியோகிக்கும் முறைகளையும் அவர்கள்தான் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

அதில் வாலண்டரி ஸ்கீம் மாநில அரசுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அகில இந்தியப் பிரச்சனை என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் அகில இந்தியப் பிரச்சனையில் தலையிடவில்லை. மகாராஷ்டிரத்திலே தலையிடவில்லை, குஜராத் திலே தலையிட விரும்பவில்லை. நாங்கள் தெரிவிப்பது இந்த மாநில நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவு என்று முடிவு கட்டுங்கள். அந்த நூலை எங்கவிடத்திலே ஒப்படையுங்கள், எங்களை ஆலை அரசர்களின் தயவிலே தீர்க்க வைக்காதிர்கள் என்று சொல்கிறோம். இதில் அகில இந்தியக் கொள்கையில் என்ன முரண்பாடு இருக்கிறது? ஆகவே, மத்திய அரசு கொள்கையை வகுப்பதைப்பற்றிக் கவலையிலலை.

எங்களுடைய கவலையெல்லாம் தமிழக அரசுக்குத் தேவையான நூலை எங்கவிடத்திலே ஒப்படையுங்கள் என்பதுதான். அதில் தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்தவரையிலே உடனுக்குடன் மத்திய அரசுடன் தொடர்பு கொண்டு இந்தத் தகவல்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். நாங்கள் செய்ய வேண்டிய கடமை நிறைவேறிவிட்டது. இதற்கு மேலும் உதவி செய்வார்கள் என்றுதான் நம்புகிறேன். எப்படியும் 3 மாதங்களுக்கு நெசவாளர்களின் பிரச்சனைகளைச் சமாளிப்பதிலே அத்தனை நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கும் என்றுதான் உறுதி கூறுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கூறும்பொழுது மொத்தமாக நமது மாநிலத்திலேயிருக்கும் 30 இலட்சம் நெசவாளத் தொழிலாளர்களும் இந்த 200 ஆலை அதிபர்களுடைய தயவில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றும், நமது தமிழக அரசுகூட இந்த அதிபர்களின் தயவிலே செயல்பட வேண்டிய நெருக்கடி இருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, 200 மில்களையும் நாட்டுடமையாக்கிவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு

1973 மார்ச் 3]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

முடிவு காண முடியும். அதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்தே இப்படிப் பட்ட ஆலோசனை வருவது பாராட்டத் தகுந்ததுதான்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவரவர்களே, நான் பேசும்பொழுது கூட்டுறவு ஆலைகளிலும், சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் ஆலைகளிலும் 8,000 பேல்கள் உற்பத்தி யானால் அதைக் கொடுத்ததுபோத மீதி 8,000 பேல்கள் தேவையிருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆகவே ஆலை முதலாளிகள் அதிகமாகக் கொள்ளை லாபம் அடிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

கள்ள லாபம் அடிக்கக்கூடியவர்களைத் தடுக்க இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறைந்த விலையில் பருத்தியை வாங்கிக் கொண்டு தூலுக்கு நெருக்கடியைக் கொண்டுவந்து அதிக விலைக்கு விற்பதைத் தடுக்க தீவிரமான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இந்த நெருக்கடி காரணமாக நெசவாளர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கிய நிலையில் எல்லாக் கட்சி களையும் கூட்டிப் பேசி என்ன செய்ய வேண்டுமென்பது பற்றி கலந்து பேச அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சித்திருக்கலாம். வரக்கூடிய நூல்கள் எப்படி விநியோகிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வில்லை. கார்டு முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு மில்கனி லிருந்தும், சர்க்கார் மில்கனிலிருந்தும் 8,000 பேல்கள் கிடைக்கின்றன. பூராவும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்குவதாகச் சொன்னார்கள். திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் 50 சதவிகிதம் தான் கைத்தறிக்கு நடைமுறையில் ஒதுக்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார்கள். கொள்ளை லாபம் அடிக்காமல் ஆலை முதலாளிகளைக் கட்டுப் படுத்த, நியாயமான விலையில் நூலைப் பெற மத்திய சர்க்காராக இருந்தாலும், யாராக இருந்தாலும் எதிர்த்து நடவடிக்கை எடுக்க அனைவரும் சம்மதிப் பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழி காண வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இவ்வளவு விளக்கமாகக் சொன்ன பிறகும் அதே கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது ஆச்சரியமாக இருக் கிறது. ஆலையில் எப்படி உற்பத்தி இருக்கிறது என்று சொன்னேன். விநியோக முறை பற்றிச் சொன்னேன். மாவட்டங்களில் அனைத்துக் கட்சிக் குழுக்களின் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட கொள்கையின் அடிப்படையில் நூல் விநியோகிக்கப்படுகிறது. இருக்கின்ற நூலை அந்த அடிப்படையில் தறி களுக்குப் 'ப்ரோ ரேட்டா' போட்டு கொடுப்பதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. நம்முடைய மாநில ஆலைகளின் உற்பத்தி முழுவதையும் மாநில அரசிடம்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1973 மார்ச் 3]

ஒப்படைத்துவிட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை எல்லா ஆலைகளுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறோம். மத்திய அரசாங்க உத்தரவு இல்லாமல் கொடுக்க முடியாது என்று சட்டத்திற்குப் பயந்தார்கள். மாநில மக்கள் நன்மைக்காக ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். இப்போது ஒரு கடிதம் ஆலை அதிபர்களிடமிருந்து வந்திருக்கிறது.

‘I assure you that the SIMA member-mills will extend their fullest co-operation in placing their current production of free yarn at the disposal of the Tamil Nadu Government for distribution to consumers’.

நம்மிடத்தில் எவ்வளவு கொடுக்க முடியுமோ அத்தனையும் ஒப்படைக்கிறோம் என்று முடிவு சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொத்த உற்பத்தியையும் நம்மிடம் ஒப்படைத்தால்தான் பரிகாரம் காண முடியும். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: இது பற்றி மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி ஒரு தீர்மானத்தை இந்த அவையிலேயே ஏகோபித்து நிறைவேற்றி அனுப்புவது பற்றி ஆலோசிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்சியைச் சேர்ந்த சுரேந்திரன் அவர்கள் உட்பட எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் இதற்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வற்புறுத்திக் கூறியிருப்பதை மத்திய அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லையென்று கருதி, இதற்கான அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(4) கவன ஈர்ப்பு.

நெசவாளர்களுக்கு மின்வெட்டின் காரணமாக பருத்தி தூல் கிடைக்காமல் இருக்கும் நெருக்கடி பற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிப்பது குறித்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஜெயராமன் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் கருத்தின் அடிப்படையிலேயே அதே பொருள் குறித்து ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்

திரு. கி. ஜெயராமன்: சிறிது மாற்றம் இருக்கிறது

1973 மார்ச் 3]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்த மாற்றத்தை மட்டும் கூட்டிக் காட்டி கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்.

திரு. கி. ஜெயராமன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்மைக் காலத்தில் கைத்தறிக்கு வேண்டிய பருத்தி நூல் விலை அதிகமாகி மின்வெட்டின் காரணமாக மேலும் விலை உயர்ந்து நெசவாளப் பெருமக்கள் வேலைவாய்ப்பு இழந்து அவதிக்குள்ளாவதால், இந் நெருக்கடியைப் போக்க மாநில அரசு மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு இதனைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசரப் பொது முக்கியமானக் காரியத்தை மாண்புமிகு தொழிலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மின்சக்தி வெட்டுக்குப் பிறகு நூல் கிடைக்காததன் விளைவாக நமது மாநிலத்தில் கைத்தறி நெசவாளர்களின் அவல நிலையை இந்தியத் தலைமை அமைச்சரின் நாட்டத்திற்கு இம்மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் 24—2—1973 அன்று நேர்முகக் கடிதம் ஒன்றை இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்கு எழுதியுள்ளார்.

மின்வெட்டின் காரணமாக பருத்தி நூல் உற்பத்தி மிகவும் குறைந்து விட்டது. நமது மாநில உற்பத்தி முழுவதும் இம்மாநிலத்தில் உள்ள நெசவாளர்களின் தேவைகளின் மூன்றில் ஒரு பங்கினை நிறைவு செய்யத்தான் போதுமானதாக தற்போதைய நிலை உள்ளது.

சாதாரணமான காலத்தில் சிட்ட நூல், கம்புருளை நூல் (Cone yarn) மொத்த உற்பத்தி திங்கள் ஒன்றுக்கு முறையே 30,000, 45,000 பொதிகளாகும். நமது மாநிலத்தின் தேவை முறையே 20,000, 35,000 பொதிகளாகும். தற்போதைய மின்வெட்டின் காரணமாக நமது மாநிலத்தில் உள்ள ஆலைகள் அனைத்திலும் மேற்சொன்ன ஒவ்வொரு வகையிலும் மொத்தம் 6,000 பொதிகளே உற்பத்தியாகின்றன. இப்பற்றாக்குறையை நிறைவு செய்ய, இம்மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் இருவகை நூல் முழுவதையும் கைத்தறி, விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வழங்குவதற்காகக் கட்டுப்பாட்டு விலையினைக் கொள்முதல் செய்ய இம்மாநில அரசுக்கு அதிகாரமளிக்கவும் தேவையின் எஞ்சிய பருதியை பிற இடங்களிலிருந்து பெற்று இம்மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கு மாறும் பஞ்சாலைக் கமிஷனருக்கு ஆணையிடுமாறும் இந்தியத் தலைமை அமைச்சர் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டார்.

நமது மாநிலத்தின் மின்வெட்டின் பயனாக, 20 லட்சம் கைத்தறி நெசவாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்றும் அவர்களுக்கு இத்துன்ப நாட்களில் துணை செய்யும் வகையில் வேறு எந்தவித வரிகளையும் இல்லை

என்றும் எனவே அவர்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்ய நூல் கொள்முதல் செய்வதும் நியாயமான விலையில் அவர்களுக்கு நூல் வழங்குவதும் அரசின் கடமையாகும் என்பதும் இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்கு வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளது.

இதற்கிடையில் பருத்தி நூல் பங்கிடு குறித்து விவாதிப்பதற்காக, 1973 பிப்ரவரி 26-ல் மத்திய வாணிக அமைச்சர் கூட்டிய கூட்டத்தில், அனைத்திந்திய அளவில் பருத்தி நூல் உற்பத்தியில் 20 சதவீதம் மட்டுமே குறைந்துள்ளது என்றும், கிடைக்கும் பருத்தி நூல் சரி சமவீத அடிப்படையில் பங்கிடப்படும் என்றும் மத்திய அமைச்சர் கூறியுள்ளார். இதன்படி பார்த்தால் இம்மாநிலத் தின் தேவை 80 சதவீத அளவிற்கு நிறைவு செய்யப்படும். அதாவது, இம்மாநிலத்திற்கு 16,000 பொதிகள் சிட்ட நூலும், 28,000 பொதிகள் கூம்புருளை நூலையும், உள்ளாடைக்கான நூலும் ஒதுக்கப்படும். இக்கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகளைத் தலைமை அமைச்சரின் நாட்டத்திற்கு கொண்டு வந்தும், நமது எஞ்சிய தேவையான 8,000 பொதிகள் சிட்ட நூலையும், 20,000 பொதிகள் கூம்புருளை நூலையும், உள்ளாடைக்கான நூலையும் ஒதுக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டும் முதலமைச்சர், தலைமை அமைச்சருக்கு 28-2-1973 அன்று மீண்டும் எழுதியுள்ளார்.

மேலும் மின் உற்பத்தி இயந்திரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய விரைவான நடவடிக்கை எடுக்குமாறும் அந்த இறக்குமதிகளுக்கு சங்க வரியினின்றும் விலக்கவிக்குமாறும், இந்த மின் உற்பத்தி இயந்திரங்களில் பயன்படுத்தப்படும் எண்ணெய் மீதான ஆயத்தீர்வையை தள்ளுபடி செய்யு மாறும் வேண்டி, முதலமைச்சர் 22-2-1973 அன்று இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதம் மூலம் இந்திய அரசை வேண்டியுள்ளார். மேலும், இடர்தணிப்பிற்கான நடவடிக்கைகளை விவாதித்து, ஒருங்கிணைத்து ஓர் தேசிய திட்டத்தை வகுப்பதற்கென மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டுமாறும் தலைமை அமைச்சர் அக்கடிதத்தின் வாயிலாக வேண்டப்பட்டுள்ளார்.

5. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது
பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் டிமாண்டு நோட்டீசில் டிமாண்ட் நம்பர் 48-ல் 'காபிடல் அவுட்லே ஆன் பப்ளிக் ஹெல்த்'தில் அதற்கான கோரிக்கைத்

பொது விவாதம்

1973 மார்ச் 3]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தொகை அச்சடிக்கப்படவில்லை. அது இல்லாத காரணத்தால் கட் மோஷன் கொடுக்க வழி இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அதற்குப் பரிகாரம் காண வேண்டும்.

The Demand amount has not been printed.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: I will look into it and take necessary action விசாரித்துச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. வி. கே. இராஜாப் பிள்ளை: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் நாட்டு வளத்தையும் மக்கள் நல்வாழ்வையும் கருதி இந்த அவையிலே சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரவுக் கணக்கில் 465.56 கோடி ரூபாயாகவும் செலவுக் கணக்கில் 465.07 கோடி ரூபாயாகவும்—49 லட்சம் ரூபாய் உபரிக் கணக்கில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாக, எந்த வித வரியும் நாட்டு மக்கள் மேல் சுமத்தாமல் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தை பார்க்கும் அதே சமயத்தில் சமீபத்தில் மத்திய அரசால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி விமர்சிக்க விரும்பவில்லை என்றாலும் அந்த ஆளும் கட்சியினர் கூறி இருக்கும் கருத்துக்களை இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துக் கூறுவது உசிதமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அந்த ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சந்திர சேகரன் அவர்கள்—

It is just a hesitant and nervous doctor attempting a major operation,

என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அது போலவே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாளவியா, கிரிதாரி பிரசாத் ஆகியவர்களும் அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 292 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளை விதித்திருப்பது மக்களை எவ்வளவு வாட்டி வதைக்கிறது, அதே சமயத்தில் நமது வரவு செலவுத் திட்டம் எந்த வித வரியும் இல்லாமல் நாட்டுமக்களுக்குப் பல நன்மைகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கும்போது எதிர்க்கட்சிகள்

[திரு. வி. கே. இராஜாப்பிள்ளை]

[1973 மார்ச் 3]

எல்லாம் இதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்பதற்குப் பதிலாக எதிர்க்கின்ற நோக்கத்துடன் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதற்காக வருந்தாமல் இருக்க முடியாது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

ஸ்தாபன காங்கிரஸைச் சார்ந்த மகாவீர தியாகி கூட மத்திய அரசின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது Mr. Chavan has proved a talented pick pocket” என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இங்கு ஸ்தாபன காங்கிரஸில் உள்ள ஒருசில உறுப்பினர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை கண்டித்ததோடு கலைஞர் அவர்கள் இந்த அவையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு நெஞ்சரம் இருக்க வேண்டுமென்றும் கூடக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது கலைஞர் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நெஞ்சரம் இருக்கிறது. அது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிப்பதில் மட்டுமல்ல; அவர்கள் வாழ்க்கையிலேயே நெஞ்சரத்துடன்தான் செயல்படுகிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும். சமீபத்தில் நடந்த திருமணத்தில் கூட அவர்களது நெஞ்சரத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

அந்த முறையில் இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு நிதிநிலை அறிக்கையை அளிக்க அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நெஞ்சரமும் தேவையில்லை. அதற்கு இங்கு எந்தவிதமான அவசியமும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை எளியவர்கள், பாட்டாளி தொழிலாளி மக்கள், விவசாயிகள், நடுத்தர மக்கள், அரசு அலுவலர்கள் இப்படி எல்லோருக்கும் பயன்படும்படியான அளவிற்கு வேளாண்மைத் துறைக்கு மட்டும் 55 கோடி ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் விவசாயிகளுக்குக் கடனாக 1973-74-ம் ஆண்டுக்கு கொடுப்பதற்கு 100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கண் இழந்தவர்களுக்கு கண் ஒளி வழங்குவதற்காகவும், பிச்சைக்காரர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டத்திற்காகவும், வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. கைத்தறியாளர்கள் துயர் துடைக்கவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காக லிட்கோ, லிப்காட், டான்ஸி மூலம் கடன் வழங்கவும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது. கிராம முன்னேற்றம், சாலை இணைப்புகள் போன்றவற்றை அமல் நடத்தவும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முன்பு ஏ,பி,ஸி,டி, என்று இருந்ததை மாற்றி இப்போது ஆறு பகுதிகளாகப் பிரித்திருப்பதாக